

Vikingahistoria

Vikinger kallas de människor som levde i Skandinavien ungefär 800-1100, under vikingatiden. Ordet viking tros betyda "från viken", vikingarna bodde ju just ofta vid vattnet och var ett sjöfarande folk. I dåtida Europa var vikingarna fruktade eftersom de inte alltför sällan gav sig iväg på plundringståg till andra trakter. Men de var inte bara krigare och sjöfarare utan också skickliga handelsmän, hantverkare och historieberättare. Något enat vikingarrike fanns aldrig utan större och mindre och ytterst varierande landområden styrdes av olika hövdingar och småkungar. Vikingarna var nog ungefär så vildsinta som sitt ryktet förtäljer och konflikter löstes ofta med våld, man gjorde upp i strid och hämd var en hederssak.

Efter folkvandringstiden började folk bli bofasta i Norden under 500-talet och då växte de första städerna fram, en stad var en plats där det bedrevs handel, folk var bofasta året runt och det fanns tjänster att köpa. De viktigaste städerna i Norden under vikingatiden var Ribe på Jylland, Hedeby mellan Danmark och Tyskland och Birka i Mälaren. Birka var svearnas huvudstad och hit reste man från hela Europa för att bedriva handel. Staden sattes dock hårt åt av danska och norska vikinger och 1007 förstördes den så gott som helt och hållet av den norske kungen Olav Haraldsson. I slutet av vikingatiden då kristendomen blivit vanlig växte andra viktiga städer som Visby och Skara fram. Sigtuna, då en helt kristen stad, tog över Birkas roll som

www.goodies.nu

Liksom i många tidiga kulturer var människor uppdelade i fria människor och slavar, i Norden kallade trälarna. Trälarna ägde man och kunde köpa och sälja, en träl kunde också ges fri eller köpa sin egen frihet. De flesta fria män var bönder, en hård tillvaro i det karga Skandinavien, därför drygade man emellanåt ut förråden genom ett plundringståg till rikare stränder.

Vikingarna skiljde sig från folk i resten av Europa genom att ända fram till 1000-talet fortsätta tro på sina asagudar och förneka "Vite Krist", detta trots att munken Ansgar envetet började arbeta med att omvända vikinger till den rätta tron 825. Att inte vara kristna ställde dock till en del bekymmer för vikingarna eftersom kyrkan förbjöd sina troende att handla med hedningar, så många vikinger lät döpa sig för att kunna bedriva handel, men väl hemma fortsatte de att dyrka de gamla gudarna. När vikingakungarna dock bestämde sig för att byta tro omvände de raskt sitt folk, med traditionella vikinga-övertalningsmetoder gick det betydligt fortare med dopen än med de utländska missionärernas mjukare metoder. Sverige var hednarens sista fäste i Europa, inte förrän 1100 förbjöds asatron helt och de sista helgedomarna förstördes. Slaget vid Hastings 1066 brukar räknas som vikingatidens slut, då invaderade normanderna, vikingaättlingar bosatta i norra Frankrike, England och tog makten där. Några årtionden senare gav de första korsriddarna sig iväg för att befria det Heliga landet från de otrogna - vikinger hade blivit korsriddare.